UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA
CONSILIUL UNIUNII

HOTĂRÂREA nr. 268

17 iunie 2017

În conformitate cu dispozițiile art. 66 lit. a) și b) din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cu modificările și completările ulterioare,

Văzând Decizia Comisiei Permanente nr. 1486/27.10.2007, prin care s-a stabilit că, începând de la data de 1 ianuarie 2007, Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană adoptat la data de 28.10.1998 şi, ulterior, modificat în Sesiunile plenare ale Consiliului Barourilor Uniunii Europene (CCBE) din 28.11.1998, 6.12.2002 şi 19.05.2006, se aplică în România ca fiind şi Codul deontologic al avocatului român;

În conformitate cu Hotărârea Congresului Avocaților nr. 08/25-26.03.2016 privind elaborarea și adoptarea Codului de conduită profesională, de etică şi deontologie al avocatului român

Având în vedere propunerea înaintatã de Grupul de lucru constituit prin Hotărârea Consiliului UNBR nr. 170/03 septembrie 2016,

***Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România (în continuare U.N.B.R.)**, în ședința din **17 iunie 2017**,*

H O T Ă R Ă Ș T E :

Art. 1 – Se aprobă Codul Deontologic al Avocatului Român, prevăzut în Anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică membrilor Consiliului UNBR și barourilor și se afișează pe website-ul www.unbr.ro .

Art. 3 – Barourile vor lua măsurile corespunzătoare pentru aducerea dispozițiilor Codului Deontologic al Avocatului Român la cunoștința avocaților și pentru punerea sa în aplicare.

C O N S I L I U L U. N. B. R.

Anexa la Hotărârea Consiliului UNBR nr. 268/17 iunie 2017

CODUL DEONTOLOGIC AL AVOCATULUI ROMÂN

Capitolul I. Identitatea profesională și misiunea avocatului

Art. 1. Avocatura este o profesie liberală, unitară, auto-reglementată, care se desfășoară în baza legii. Ca atare, avocatul este obligat să respecte reglementările specifice și standardele etice ale profesiei, să protejeze demnitatea și onoarea corpului de avocați.

Art. 2. În exercitarea profesiei, precum și în orice acțiune sau comunicare publică, avocatul va avea în vedere caracterul de interes public al profesiei de avocat, care rezultă din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, din Statutul profesiei de avocat.

Art. 3. (1) Misiunea avocatului constă în apărarea, prin toate mijloacele specifice profesiei, a drepturilor, libertăților și a intereselor legitime ale clienților, în vederea aflării adevărului, a înfăptuirii justiției și a respectării statului de drept.

(2) Avocatul este garantul apărării cetățeanului față de excesele instituțiilor statului, precum și al păstrării echilibrului între interesul public al societății și interesul privat al cetățeanului.

Art. 4. În exercitarea profesiei, avocatul este obligat să acționeze cu bună credință, în apărarea valorilor profesiei de avocat și ale statului de drept.

Capitolul II. Natura normelor deontologice

Art. 5. Codul deontologic al avocatului român stabilește principiile esențiale și regulile de conduită pe care avocatul trebuie să le respecte, atât în exercițiul profesiei de avocat, cât și în viața sa publică și privată. Aceste principii și reguli stau la baza oricărei interpretări a reglementărilor profesionale, precum și la baza oricărei inițiative de reglementare profesională ori de modificare sau completare a dispozițiilor existente.

Art. 6. (1) Normele de deontologie profesională reglementate de prezentul Cod garantează îndeplinirea de către avocat a misiunii sale privind apărarea drepturilor justițiabililor, promovarea unei culturi organizaționale comune avocaților români, bazată pe încredere și respect, protejarea valorilor și imaginii profesiei de avocat, care asigură identitatea profesiei și încrederea publicului.

(2) Nerespectarea acestor norme constituie temei pentru inițierea unei proceduri disciplinare.

Art. 7. (1) Dispozițiile prezentului Cod se aplică raporturilor profesionale ale avocatului stabilite cu clienții, cu alți avocați, cu magistrații, cu organele judiciare, cu organe și instituții cu atribuții jurisdicționale, precum și cu orice entități cu care inițiază și stabilește relații în exercitarea profesiei.

(2) Respectarea dispoziţiilor prezentului Cod constituie obligaţie profesională, iar invocarea acestora constituie un drept al fiecărui avocat, atât în raporturile cu clienţii, cât şi în relaţiile profesionale cu colegii avocaţi, cu magistraţii şi alte persoane.

Capitolul III. Principiile profesiei de avocat

Art. 8. (1) Principiile profesiei de avocat reprezintă valorile pe care se bazează şi pe care le apără avocatul atât în exercitarea profesiei, cât şi în viaţa socială şi în raport de care se interpretează orice normă deontologică şi orice comportament în exercitarea profesiei sau în afara acesteia.

(2) Principiile fundamentale ale profesiei de avocat sunt următoarele:

a) Principiul libertăţii şi independenţei avocatului;

b) Principiul legalităţii şi al respectării Statului de drept;

c) Principiul respectării secretului profesional;

d) Principiul evitării conflictelor de interese;

e) Principiul demnităţii, al onoarei şi al probităţii;

f) Principiul profesionalismului şi loialităţii faţă de client;

g) Principiul competenţei profesionale;

h) Principiul respectării confraţilor şi a tuturor persoanelor cu care avocatul intră în relaţii profesionale;

i) Principiul autonomiei şi al auto-reglementării profesiei de avocat;

j) Principiul loialităţii faţă de profesia de avocat.

Subcapitolul III.1. Principiul libertăţii şi independenţei avocatului

Art. 9. (1) În exercitarea profesiei, avocatul este independent şi se supune numai legii şi reglementărilor profesionale.

(2) Avocatul este obligat să-şi exercite profesia potrivit crezului său profesional, liber de orice influenţă sau presiune, atât din partea terţilor, cât şi faţă de propriile interese.

(3) Avocatul trebuie să-şi păstreze independenţa faţă de grupurile de presiune şi chiar faţă de propriul client sau viitor client, dacă convingerile sale nu corespund pretenţiilor şi cerinţelor celui care îi solicită serviciul profesional. Independenţa îi permite avocatului să interpreteze şi să solicite să se aplice legea într-un anume caz potrivit propriului crez profesional, fără a urmări sau a se teme de faptul că va mulţumi sau nemulţumi puterea judecătorească, executivă, legislativă, politică, ierarhică, economică, mass-media sau opinia publică.

Subcapitolul III.2. Principiul legalităţii şi al respectării Statului de drept

Art. 10. (1) În exercitarea profesiei, avocatul este obligat să acţioneze pentru apărarea clientului său în conformitate cu legea şi cu reglementările profesionale.

(2) Avocatul are un rol esenţial în funcţionarea eficientă a justiţiei.

(3) Scopul avocatului în realizarea apărării trebuie să fie asigurarea dreptății pentru clientul său, în conformitate cu interesele sale legitime, iar nu obținerea unei soluții favorabile clientului, cu orice preț.

(4) Prin toate demersurile sale, avocatul va combate tendințele, acțiunile și măsurile totalitariste, specifice statului dictatorial, pledând pentru libertate, transparența procedurilor judiciare și soluții în conformitate cu principiile statului de drept.

Subcapitolul III.3. Principiul respectării secretului profesional

Art. 11. (1) Secretul profesional este atât un drept, cât și o obligație profesională a avocatului. Principalul beneficiar al secretului profesional este clientul avocatului. Protejarea și respectarea secretului profesional constituie o garanție a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil al clientului.

(2) Obiectul secretului profesional îl constituie toate informațiile și datele de orice tip, în orice formă și pe orice suport, schimbate între avocat și clientul său: chestiunile pentru care o persoană a solicitat asistență juridică, datele privind persoana care a solicitat asistență, contractul dintre avocat și client, procedeele de strategie și tactică ale apărării sau reprezentării, consultațiile date sau destinate clientului, corespondența dintre avocat și clientul său, corespondența profesională dintre avocat și confrații avocați, notițele luate cu ocazia interviului profesional realizat de avocat cu clientul său pentru analiza faptelor, ori a unui dosar judiciar sau a unor documente cu relevanță juridică, suportul material al probelor puse la dispoziția avocatului în interesul pregătirii și realizării apărării, mărturiile primite de avocat în exercitarea profesiei, numele clienților, agenda profesională a avocatului, documentele financiare și operațiunile bancare ce vizează prestațiile profesionale, informațiile dobândite în legătură cu clientul și, în general, orice aspect ce vizează exercitarea profesiei sau este în legătură cu aceasta.

(3) Sunt confidențiale atât informațiile pe care clientul le-a furnizat avocatului cu titlu confidențial, cât și orice alte informații și probe pe care avocatul le-a obținut prin activitățile proprii desfășurate în legătură cu cauza și care nu sunt cunoscute publicului.

(4) Avocatul nu va comunica judecății sau autorităților, nici nu va pune la dispoziția clientului adresele, comunicările sau notele primite de la avocatul părții adverse, cu excepția aprobării exprese a acestuia.

(5) Obligația avocatului de a păstra secretul profesional se naște în faza oricăror comunicări/consultări telefonice, electronice, poștale, preliminare ori în timpul negocierilor cu clientul sau altă persoană împuternicită de client pentru a încheia contractual de asistență juridică și durează nelimitat în timp.

(6) Convorbirile avute cu clienții, cu părțile adverse sau cu avocații lor, efectuate de avocat personal sau prin orice alt mijloc de comunicare, nu se vor putea înregistra fără atenționare prealabilă și fără acordul tuturor părților și în toate cazurile vor fi protejate de secretul profesional.

(7) Obligația respectării și protejării secretului profesional se extinde și asupra celorlalți avocați care fac parte din forma de exercitare a profesiei.

(8) Avocatul este obligat să determine respectarea secretului profesional de către personalul său, precum și de către orice altă persoană cu care colaborează în desfășurarea activității profesionale.

(9) Obligațiile impuse de păstrarea secretului profesional se menţin și după încetarea serviciilor profesionale, fără ca ele să se limiteze în timp.

(10) În cazuri excepționale, de maximă gravitate, în care păstrarea obligatorie a secretului profesional ar putea provoca prejudicii ireparabile sau nedreptăți flagrante, decanul baroului va sfătui avocatul în scopul de a-i determina conduita potrivit legii și statutului profesiei de avocat, cu prioritate pentru a stabili mijloace sau proceduri alternative de rezolvare a problemei concrete. Consimțământul clientului nu obligă avocatul să dezvăluie secretul profesional și nu scutește avocatul de obligația de păstrare a acestuia.

Subcapitolul III.4. Principiul evitării conflictelor de interese

Art. 12. (1) Avocatul nu poate asista sau reprezenta un client în condițiile în care interesele clientului sunt sau ar putea fi în conflict cu interesele altor clienți ori ale avocatului.

(2) Avocatul nu poate pleda împotriva părții care l-a consultat, în prealabil, în legătură cu aspectele litigioase concrete ale cauzei.

(3) Avocatul trebuie să se abțină să preia un client nou în orice situație în care secretul profesional încredințat de alt client riscă să fie încălcat ori independența avocatului ar avea de suferit.

(4) Interdicțiile cu privire la conflictul de interese se aplică și în situația în care există un astfel de conflict între interesele clientului consultat, asistat sau reprezentat de avocat și interesele clienților pe care același avocat îi reprezintă în cadrul exercițiului altor profesii compatibile cu avocatura.

(5) Interdicțiile cu privire la conflictul de interese se aplică și în situația în care există un astfel de conflict între interesele clientului consultat, asistat sau reprezentat de avocat și clienții experților și specialiștilor cu care colaborează în exercitarea atribuțiilor sale.

(6) Dacă un conflict de interese apare în timp ce avocatul acționează în interesul clientului său, avocatul va informa clientul.

(7) Interdicțiile cu privire la conflictul de interese se extind și asupra celorlalți avocați care fac parte din forma de exercitare a profesiei.

Subcapitolul III.5. - Principiul demnității, al onoarei și al probității

Art. 13. (1) Încrederea cu care este investit avocatul este de esența profesiei. Pentru a se bucura de această încredere din partea clienților, dar și a terțelor persoane, a instanțelor de judecată și a statului, avocatul trebuie să îndeplinească cele mai ridicate standarde de integritate morală.

(2) Avocatul trebuie să se abțină de la conduite care ar putea compromite reputația sa, ori reputația profesiei, precum și încrederea publică în profesia de avocat.

(3) Responsabilitatea avocatului pentru promovarea acestor standarde include atât conduita acestuia în exercitarea profesiei, cât și în afara ei.

(4) Avocatul trebuie să se abțină de la formularea unor denunțuri, cu scopul de a obține pentru sine avantaje de natură juridică de orice fel.

Subcapitolul III.6. Principiul profesionalismului și loialității față de client

Art. 14. (1) În activitatea profesională, avocatul este obligat să acționeze cu profesionalism, să aibă o conduită demnă, onorabilă și cinstită.

(2) Avocatul va folosi cele mai adecvate mijloace pentru susținerea cauzei clientului, evitând folosirea unor cuvinte, afirmații sau susțineri jignitoare, de natură a aduce atingere demnității părții adverse, colegului preopinent ori altor persoane care au legătură cu cauza ori cu clientul său. În demersurile pentru câștigarea cauzei clientului său, precum și în pledoaria sa, avocatul va evita să-l umilească pe adversar, pe colegul preopinent ori vreo altă persoană care are legătură cu cauza.

(3) Avocatul are obligația de a-l informa onest pe client, de a evalua și cântări în mod corect și realist, împreună cu acesta, șansele de câștig sau de pierdere ale cauzei, precum și consecințele conduitei procesuale adoptate.

(4) În fața magistraților, avocatul nu va prezenta, cu bună știință, date false ori eronate.

(5) Avocatul îl va informa pe client prompt, loial și în conformitate cu realitatea, despre evoluția cauzei, îl va sfătui potrivit convingerii sale intime și îi va atrage atenția, în timp util, asupra tuturor consecințelor, rezonabil previzibile, ale demersurilor care urmează a se efectua în cauză.

Subcapitolul III.7. Principiul competenței profesionale

Art. 15. (1) Avocatul va prelua numai cazurile care corespund competențelor sale și nu va accepta cazuri care îl depășesc din punct de vedere profesional sau care excedează posibilității de a se pregăti în timp util pentru soluționarea cazului în interesul clientului.

(2) Avocatul are obligația să se informeze în permanență asupra evoluției legislației și a practicii judiciare, să urmeze formele de pregătire profesională, potrivit legii și statutului.

Subcapitolul III.8. Principiul respectării confraților și a tuturor persoanelor cu care avocatul intră în relații profesionale

Art. 16. (1) Respectul reciproc între toți participanții la actul de justiție este o condiție a înfăptuirii justiției.

(2) Acest principiu presupune exercitarea cu bună-credință a profesiei de avocat, în mod onest și respectuos față de toți participanții la actul de justiție.

Subcapitolul III.9. Principiul autonomiei și al auto-reglementării profesiei de avocat

Art. 17. (1) Organele de conducere ale avocaturii sunt garantul perfecționării continue și ridicării standardelor de calitate ale profesiei de avocat, prin elaborarea actelor specifice, care au caracter normativ și obligatoriu.

(2) Avocatura ca profesie juridică, pentru asigurarea independenței proprii și a fiecărui avocat în parte, este ferită de intervenționismul statului, atât în reglarea internă a profesiei, cât și în activitatea desfășurată de fiecare avocat.

(3) Avocatul va refuza îndrumări, prescripții, instrucțiuni, indicații sau recomandări din partea statului și a organelor acestuia, având ca obiect modalitatea de desfășurare a activității sale. Conceperea apărării și a strategiei în susținerea cauzei, precum și conținutul consultațiilor sunt atributul suveran al avocatului.

(4) Avocatul va avea un rol activ ori de câte ori constată, în activitatea sa, un control din partea statului, care încalcă reglementările și principiile fundamentale ale profesiei. Avocatul este îndreptățit să ceară consultanță barourilor în acest sens sau să le informeze în legătură cu încălcarea principiilor de bază ale avocaturii.

Subcapitol lll.10. Principiul loialității față de profesia de avocat.

Art. 18. (1) Avocatul va rămâne loial profesiei de avocat pe toată durata exercitării acesteia, cât şi în situația suspendării din exercitarea profesiei la cerere sau datorită unei stări de incompatibilitate.

(2) Avocatul se va abține de la acțiuni de orice fel care aduc atingere intereselor profesiei de avocat.

Capitolul IV. Incompatibilități și interdicții

Art. 19. (1) Scopul general al prevederilor care exclud avocații de la exercitarea altor profesii sau activități rezidă în protejarea lor de diferite influențe care ar putea afecta independența sau rolul lor în administrarea justiției.

(2) Exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu orice activitate care pune în pericol valorile fundamentale ale profesiei de avocat și încrederea publicului față de avocați. Cazurile de incompatibilitate sunt prevăzute de legea specială a profesiei de avocat și de reglementările profesionale.

(3) În exercitarea profesiei, avocatul poate fi supus unor interdicții de reprezentare a clienților în fața unor instanțe sau ale autorități publice, cu care acesta are sau a avut anumite legături, de natură să creeze suspiciuni.

Capitolul V. Publicitatea și comunicarea cu mass media

Subcapitolul V.1. Publicitatea

Art. 20. (1) Termenul „publicitate” se referă la orice formă de prezentare a activității și serviciilor avocațiale, în scopul promovării acestora în fața publicului.

(2) Publicitatea nu include comunicările făcute de avocat, în virtutea libertății sale de exprimare și în scopul apărării intereselor clientului ori participării avocatului la o dezbatere cu privire la chestiuni de interes public.

(3) Avocatul este autorizat să informeze publicul despre serviciile pe care le oferă, cu condiția ca informația să fie fidelă, obiectivă și veridică și să respecte principiile esențiale ale profesiei, reglementările profesionale și regulile unei concurențe loiale și oneste.

(4) Publicitatea unui avocat sau a unei forme de exercitare a profesiei, indiferent de media utilizată – în presă, radio, televiziune, platforme online, prin comunicare electronică

ori prin alt mijloc – este autorizată în măsura în care nu conține informații false ori care ar putea induce publicul în eroare sau ar afecta imaginea profesiei ori reputația colegilor.

(5) Orice informații ori imagini transmise prin comunicări făcute de avocat trebuie să corespundă unor criterii obiective de verificare a veridicității.

(6) Comunicările avocatului nu pot conține:

-onorariile practicate în relația cu clienții;

-garanția rezultatului;

-mențiuni comparative și/sau denigratoare;

-orice referire la funcții sau activități care nu au legătură cu exercitarea profesiei de avocat, precum și orice referire la rolurile jurisdicționale ori în cadrul altor autorități publice;

-mențiuni privind rezultatele obținute, identitatea clienților, numărul de dosare, cifra de afaceri sau procentajul de succes.

(7) În promovarea serviciilor sale, avocatul nu se poate folosi de notorietatea clientului său.

(8) Avocatul trebuie să se abțină de la orice formă de publicitate prin care se aduce atingere imaginii profesiei de avocat.

Subcapitolul V.2. Relația avocatului cu mass-media

Art. 21. (1) În relația cu mass media, avocatul își exercită libertatea de exprimare și are dreptul să intervină, prin intermediul mijloacelor mass-media, atunci când este vorba de apărarea intereselor legitime ale clientului său ori a profesiei de avocat.

(2) Avocatul care face declarații în mass-media sau moderează diferite emisiuni cu tematică juridică sau altă tematică va trebui să respecte dispozițiile prezentului Cod deontologic.

(3) Avocatul va ține seama că specificul libertății sale de exprimare este subordonat legii și statutului profesiei de avocat, precum și prevederilor prezentului Cod.

(4) În acest sens, avocatul va manifesta prudență și reținere în legătură cu informațiile pe care le oferă presei, astfel încât să nu încalce regulile și principiile profesiei.

(5) Publicarea unor articole de presă sau programe plătite de către avocat, prezentate ca informații obiective, este interzisă.

(6) În temeiul dreptului la liberă exprimare, avocatul poate să comunice prin mass-media convingerile sale profesionale, cele privitoare la problemele profesiei, cele privind relația cu magistrații, cu organele puterii judecătorești, cu celelalte organe judiciare, precum și cu organele statului.

(7) Avocatul va evita prezentarea în presă a problemelor clienților, dezbaterea cauzelor și oferirea de date sau informații din procesele în care își exercită atribuțiile.

(8) În mod excepțional, când interesul clientului o impune, avocatul poate să prezinte presei abuzurile la care este supus clientul său, solicitând restabilirea legalității și adoptarea unor măsuri procedurale corecte.

(9) În relația cu mass-media, avocatul va evita publicitatea, sens în care nu va face referiri la portofoliul pe care îl deține, la notorietatea cauzelor pe care le-a susținut ori la numărul proceselor câștigate.

Capitolul VI. Relațiile avocaților cu clienții

Art. 22. (1) Prevederile prezentului Cod, privind raporturile dintre avocat și client, se aplică în toate situațiile în care se solicită i se solicită avocatului serviciile sale profesionale, indiferent dacă s-a încheiat sau nu un contract de asistență juridică, potrivit legii.

(2) Relațiile dintre avocat și clienții săi se bazează pe profesionalism, onestitate, probitate, corectitudine, sinceritate, loialitate și confidențialitate.

(3) Orice persoană are dreptul să-și aleagă avocatul în mod liber, cu excepția cazurilor în care se solicită asistență judiciară gratuită, ori asistența juridică prin avocat se acordă ca o modalitate a ajutorului public judiciar, iar legea permite desemnarea unui avocat de către organele profesiei de avocat.

(4) Orice avocat are dreptul să accepte sau să refuze un client, fără a da explicații.

Subcapitolul VI.1. Apărarea intereselor legitime ale clientului

Art. 23. La baza relației avocat-client stă apărarea intereselor clientului, care vor avea preeminență față de orice alte interese.

Subcapitolul VI.2. Onorariile

Art. 24. (1) Avocatul trebuie să îl informeze pe client, în mod clar și precis, cu privire la tot ceea ce solicită cu titlu de onorariu, precum și asupra criteriilor concrete pe baza cărora cuantumul onorariului ar putea fi modificat pe parcursul contractului de asistență juridică, dacă este cazul.

(2) Constituie încălcarea deontologiei profesionale conduita avocatului care solicită, nemotivat și repetat, reducerea onorariilor convenite de colegii adversari cu clienții lor sau îi asistă pe clienții care cer o astfel de reducere.

Subcapitolul VI.3. Împărțirea onorariilor cu o persoană care nu este avocat

Art. 25. Avocatului îi este interzis să își împartă onorariile cu o persoană care nu este avocat, cu excepția cazului în care reglementările profesionale permit conlucrarea cu experți sau alți specialiști, impusă de natura, obiectul, complexitatea și dificultatea cazului.

Capitolul VII. Relația avocaților cu magistrații și alte autorități publice

Art. 26. (1) Avocatul va da dovadă de respect și profesionalism față de magistrați și va pretinde același comportament din partea acestora.

(2) Nicio regulă deontologică aparținând unei autorități nu poate limita obligațiile avocatului de apărare a intereselor clientului prin toate mijloacele legitime.

(3) În cazul unor încălcări ale normelor procesuale de către magistrați, precum și în cazul încălcării prezentului Codului deontologic de către magistrați, avocatul poate obiecta în fața magistratului, precum și la instituțiile competente.

(4) Conflictele avocatului cu magistrații sau cu alte autorități publice se aduc de îndată de către acesta la cunoștința decanului baroului, care va decide dacă este cazul să fie luate măsuri și de către consiliul baroului.

(5) Normele aplicabile în cazul relațiilor dintre un avocat și un magistrat se aplică, în mod corespunzător relațiilor avocatului cu arbitrii și cu orice altă autoritate publică.

(6) În comunicarea cu judecătorii și procurorii, avocații trebuie să aibă o conduită de abținere în legătură cu cauzele lor. Fac excepție dezbaterile din cadrul întâlnirilor dintre avocați și magistrați, care au caracter profesional și se desfășoară într-un cadru organizat și public. În cadrul acestora, avocatul va evita inițierea de discuții pe marginea unor cauze aflate pe rolul instanțelor sau în curs de instrumentare la parchete, nesoluționate definitiv.

(7) Prevederile prezentului capitol se aplică și în relațiile cu arbitrii, mediatorii, experții, practicienii în insolvență etc.

Capitolul VIII. Relațiile dintre avocați

Art. 27. (1) Pe întreaga durată a activității profesionale, avocatul, în raporturile cu colegii avocați, va respecta reglementările profesiei, precum și dispozițiile prezentului Cod, manifestând colegialitate.

(2) Avocatul va depune diligențe să comunice în timp util la instanțe și către colegul avocat adversar orice circumstanță care-l împiedică, pe el sau pe clientul său, să dea curs la timp unei formalități ori să fie prezent la o oră prealabil fixată pentru desfășurarea unor activități profesionale.

(3) În cadrul discuțiilor cu clientul, avocatul va evita referirile la și despre colegul avocat, adversar în cauză, abținându-se de la comentarii asupra prestației acestuia.

(4) Avocatul nu va face, în niciun context, declarații care aduc atingere demnității altui avocat sau afectează reputația profesională a acestuia.

(5) Ca expresie a colegialității, avocatul este obligat să ia poziție față de eventualele abuzuri comise asupra colegului său, informând despre aceasta, de îndată, baroul sau decanul.

(6) Este interzis avocatului care se află in exercitarea profesiei să colaboreze în orice fel cu persoane care exercită fără drept profesia de avocat.

Capitolul IX. Deontologia în relațiile profesionale transnaționale

Art. 28. (1) În activitățile profesionale transnaționale avocatului român i se aplică prevederile Codului deontologic al avocaților europeni și regulile deontologice ale baroului pe raza căruia se prestează servicii profesionale ocazionale, în cazul în care nu există reglementări contrarii.

(2) Cooperarea avocaților români cu avocații din State Membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European are la bază Carta principiilor fundamentale ale avocatului European și Codul deontologic al avocaților europeni, care au menirea de a minimiza și, în

măsura în care este posibil, de a exclude problemele ce pot apărea din „deontologia dublă”, adică aplicarea a mai mult de un set de norme naţionale potenţial conflictuale la una şi aceeaşi situaţie.

Capitolul X. Dispoziţii finale

Art. 29. (1) Prevederile prezentului Cod se aplică şi avocaţilor străini care profesează în condiţiile legii în România.

(2) Prezentul Cod deontologic se aplică şi în cazul în care avocatul este suspendat sau exercită alte profesii compatibile cu profesia de avocat.

Art. 30. Dispoziţiile prezentului Cod nu abrogă sau modifică celelalte prevederi cu caracter deontologic din legislaţia profesiei de avocat, completându-le pe acestea.

Art. 31. Prezentul Cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2018.